

lig værdi, f. eks. lastbiler og maskiner, fordi de er nødvendige til hans næringsvejs udøvelse“. De nævnte vurderingsbeløb, der ligeledes er fastsat i 1932, burde efter det af justitsministeriet til behandling af spørgsmål vedrørende udlæg og udpantning nedsætte udvalgs opfattelse forhøjes til 300 kr. for enlige og 600 kr. for familieforsørgere.

„Når der foretages udlæg eller udpantning for skatter eller andre afgifter til det offentlige, er udtagelsesretten særlig begrænset, nemlig efter § 509, stk. 2, til et vurderingsbeløb af 75 kr. for enlige og 200 kr. for familieforsørgere. Endvidere gælder der i disse tilfælde ifølge § 509, stk. 3, ingen ret til udtagelse af næringsløsøre. Begrundelsen for disse særregler, der har deres oprindelse i konkursloven af 1872, er hensynet til at sikre skatteinddrivelsens effektivitet. Selvom udtagelsesretten ved inddrivelse af disse krav fastsættes som nu foreslået ved udlæg og udpantningsforretninger i almindelighed, kan det dog ikke antages, at skatteinddrivelsens effektivitet vil blive svækket af betydning. Hertil kommer, at de særlige regler om indeholdelse i løn m. v. for forfalden skat har langt større betydning for skatteinddrivelsen end de nugældende regler om særlig begrænset udtagelsesret. Det foreslås derfor, at skyldneren får samme udtagelsesret ved udlæg og udpantning for skatter og afgifter som ved udlæg og udpantning for anden gæld.

Vedrørende forslaget om ophævelse af retsplejeudvalget, hvis opgave er at drøfte og foreslå ændringer i retsplejelovgivningen, har justitsministeriet i anledning af den førnævnte henstilling fra folketingsudvalget indhentet en erklæring fra retsplejeudvalget. I erklæringen . . . udtaler udvalget, at det finder, at der ikke foreligger nogen vægtig, saglig grund til at ophæve udvalget, og at en sådan ophævelse tværtimod vil være uheldig. Justitsministeriet må imidlertid af de i bemærkningerne til lovforslaget nævnte grunde mene, at formålet med udvalgets nedsættelse nu er nået, efter å det er gået over 35 år siden retsplejelovens ikrafttræden, og at udvalget derfor bør ophæves.

Samtidig med fremsættelsen af de nævnte forslag har man fundet anledning til ved ændringsforslag til retsplejelovens § 585 at foreslå en ajourføring af reglerne om salær til auktionsrevkrentens juridiske konsulent og til at foreslå de i retsplejelovens § 876 foreskrevne vidnebøger i straffesager afskaffet, således at alle i retten afgivne forklaringer i straffesager indføres i selve retsbogen.“

Under behandlingen i folketinget var der enighed om gennemførelse af de af justitsministeren foreslåede ændringer bortset fra ændringen om retsplejeudvalgets ophævelse. Lovforslaget blev underkastet udvalgsbehandling, og udvalgets *flertal* (socialdemokratiets og venstres medlemmer) indstillede lovforslaget til *vedtagelse uforandret*, mens et *mindretal* (det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer) ikke fandt nogen vægtig, saglig grund til at ophæve retsplejeudvalget, men mente, at en sådan ophævelse tværtimod ville være uheldig.